Выходить у Львовѣ що дня (кромъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к

Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.

Поодиноке число 3 кр.

Ч. 202. Недѣля 8 (20) вересня 1891. Рôкъ I.

Наша непорадность.

Пôдъ повысшимъ заголовкомъ помѣстила „Буковина“ передову статю, въ котрôй на вступѣ высказала на нашѣ внутрѣшнѣ вôдносины такѣ погляды, котрыми пôсля нашои гадки зловила все наше лихо за самъ корѣнь. Буковина пише:

„О причинахъ нашои недолѣ писали мы вже неразъ, та майже на нѣщо не здала ся наша робота; бо у насъ навѣть такъ звана интеліґенція взагалѣ дуже мало журить ся про правдиву просвѣту, про правдивый поступъ людскои духовои працѣ.

„Часописи беремо вправдѣ деколи въ руки, але й се робимо лише для парады, якъ то кажуть, про людске око, щобы люде гадали, що и мы ученѣ; переглянемо собѣ побѣжно новинки и анонсы, та на тôмъ кôнчить ся наша цѣла лектура-наука.

„Русинъ вже зъ природы млавый, податливый, дуже приклонный до лѣни; длятого то у насъ такъ мало запалу до працѣ, такъ мало вôдваги до свобôдного житя, такъ мало патріотичного запалу, а противно така безгранична байдужнôсть, такій мізерный сервілізмъ для чужихъ гадокъ и мрѣй. Мы лѣнуємо ся порушити нашъ мозокъ до самостôйнои працѣ; най чужѣ люде о насъ промышляють, най чужѣ люде намъ розкажуть: хто мы? Чиѣ мы дѣти? та куда намъ стремѣти? — Бо мы люде безъ мозку, безъ крови и серця, намъ годѣ пôзнати, що є правдиве, добре та красне!

„Велика маса нашого народу, нашѣ селяне и маломѣщане проживають ще теперь пôдъ вплывомъ вôдвѣчнои духовои неволѣ въ темнотѣ, несвѣдомѣ своєи людскои гôдности, несвѣдомѣ своихъ правъ, несвѣдомѣ своєи силы, несвѣдомѣ своихъ народныхъ обовязкôвъ.

„Але й загалъ нашои интеліґенціи не богато больше лучшій вôдъ масы нашого народу; ще теперъ навѣть въ свобôднôй Австріи проживає бôльша часть нашои интеліґенціи зъ дня на день, безъ ясной програмы, бездушно, несвѣдома высшои цѣли людского житя, несвѣдома своихъ преважныхъ обовязкôвъ взглядомъ свого роду-народу!

„Навѣть такѣ величавѣ примѣры, якъ теперѣшный розвôй народного житя у Чехôвъ не въ силѣ опамятати и пôрвати за собою нашихъ шкаралупникôвъ-слабодухôвъ, не въ силѣ пôрвати за собою цѣлу хмару нашихъ свѣдомыхъ и несвѣдомыхъ перевертнѣвъ, не въ силѣ пôрвати за собою таборъ зарозумѣлыхъ, „неомильныхъ“, а для загально патріотичного дѣла мовъ лѣдъ зимныхъ, немовъ безкровныхъ нашихъ радикалôвъ. У тыхъ послѣднихъ добродѣєвъ найважнѣйше дѣло проґрамоманія; що кôлька мѣсяцѣвъ списують ся новѣ програмы, котрѣ позôстають на папери, божь нема натеперь нѣ моральнои нѣ матеріальнои силы, щобы можна було перевести сѣ програмы въ практичне житє.“

Дальше розводить ся „Буковина“ надъ ухвалами зборôвъ „Народнои Рады въ Турцѣ,“ котрѣ подали ѣй нагоду высказати повысшѣ гадки, и каже дальше такъ:

Въ теперѣшнôмъ нашôмъ народнôмъ житю панує отже взагалѣ ще велика непорядность — правдивый хаосъ, а сей хаосъ вôдбивъ ся на послѣдку офіціяльно, немовь найлучша фотоґрафія, въ ухвалахъ послѣдного збору „Народнои Рады въ Турцѣ“.

Найголовнѣйша цѣль сего збору було якъ сказано, примирене рускихъ партій въ користь загальнои народнои справы. Цѣль въ самôй рѣчи прекрасна, та що зъ того? Зъѣхало ся на сю раду зъ 50 малосвѣдомыхъ людей, заразъ на самôмъ початку дуже злегонька посварили ся, бо не мали вôдваги и силы, щобы смѣло навчити розуму премудрого Саламона, та й зъ тымъ розъѣхали ся, а споры такъ званѣ партійнѣ якъ були, такѣ є й теперь, и дальше будуть.

Та й дуже важнѣ сѣ споры, бо не ходить тутъ, якъ у другихъ народôвъ, о правдивѣ партійнѣ споры, о споры межи партіями одного и того самого народу, о споры межи поступовцями а партією консерватистôвъ, о партію клерикалôвъ, лібералôвъ, демократôвъ, и т. д., але иде тутъ о спôръ народно-рускихъ патріотôвъ зъ партією сихъ мізерныхъ, свѣдомыхъ або несвѣдомыхъ своихъ перевертнѣвъ, що, зневажаючи гôдность и добру славу свого власного народу, пôйшли служити забôрнôй політицѣ московского велита, що радъ бы для дикои силы, для несытого свого панованя и панованя своєи черни пожерти всѣ другѣ славяньскѣ народы, або, що найменше, понакладати имъ каганцѣ, щобы не були въ силѣ бороти ся проти безличнои та людского роду негôднои самоволѣ.

Не тыкаймо рускои національнои справы. — сказано на сѣмъ славнôмъ, правдиво „турецкôмъ“ зборѣ, — треба сю справу злегонька оминати, будемо теперь въ нашôй Галилеи будувати Русь безъ Руси.

Нехай чужѣ академіи наукъ, — казали тамъ дальше славно-умнѣ панове радники, — товчуть собѣ головы, чи мы маємо говорити и писати по руски, чи по московски: мы яко

17

Чародѣйный кафтанъ.

Оповѣдане Кольомана Міксата.

(Дальше.)

На таку промову вôдозвавъ ся Карпо Пермете та ставъ єму потакувати, що прецѣ старшій панъ начальникъ мôгъ бы выбирати мѣжь найбогатѣйшими дѣвчатами въ мѣстѣ; може мати пятнацять на кождый палецъ, а тота низького роду не пôдходить до єго высокого достоиньства.

— Та я лишь отъ такъ собѣ сказавъ, — вôдповѣвъ на то Максимъ усмѣхаючись. — А що було бы, колибъ Цінна походила зъ роду єгипетскихъ королѣвъ?

— Того, пане начальнику, трудно бы вамъ прийшло доказати.

— Такъ само, якъ вамъ, що нѣ, що она не походить зъ роду фараонôвъ.

Пермете розсмѣявъ ся, а Матѣй Пуста и собѣ, бо Матѣй Пуста думавъ собѣ: Начальникъ знає вже, що робить; єму не треба приговорювати.

Але Павло Фекете почавъ зъ иншого кôнця:

— Жѣнкою старшого начальника не може бути перша лѣпша, то мусить бути особа, котра умѣє бодай читати и писати, котра бы знала ся на всѣмъ и була розумна особа.

— Єй! — вôдозвавъ ся Лестякъ гнѣвливо, — честный Сенека єсть тои гадки, що для жѣнки доста, коли знає, що треба сховати ся пôдъ стрѣху, коли дощь накрапає.

— Шкода бесѣды — сказавъ на то панъ Пермете, здвигнувши плечима и, сказавши добра-нôчь, повѣвъ и другихъ за собою зъ хаты.

По дорозѣ розповѣли они ажь на три стороны любовну пригоду Цінны.

Ще того самого дня радили всѣ кумцѣ-цокотухи.

— Она єго приворожила, дала єму щось такого напити ся, бо инакше не можна того зрозумѣти. Ажь страхъ, якъ то розумный чоловѣкъ дасть ся иногдѣ зловити.

Ще лѣпше якъ тымъ цокотухамъ сподобалась цѣла історія Власієви Путнокому. Вôнъ выбравъ ся ще тои самои ночи до пашѣ въ Будѣ и давъ єму знати, що циганка жиє. Максимъ Лестякъ — казавъ вôнъ — переховує єи та хоче зъ нею женити ся. Алежь єму довело ся у пашѣ въ Будѣ, якъ то пôзнѣйше показало ся. Паша выслухавъ єго, а вôдтакъ наморщивши чоло сказавъ:

— Отже она, кажешь, жиє? — Такъ єсть, жиє. Паша кивнувъ на ґвардію: „Возьмѣть єго та дайте єму пятьдесять букôвъ на пôдошви, а вôдтакъ приведѣть єго сюды до мене“. Коли єго зновъ привели, спытавъ єго паша дуже чемненько: „А що, жиє ще циганочка?“ — „Крый Боже! Вже не жиє всела скавѣйшій пашо!“ — Ибрагімъ ажь руки затиравъ, такій бувъ веселый. „Памятай же, чоловѣче, що особа, о котрôй я султанови сказавъ, що она вже не жиє, мусить бодай на три локтѣ глубоко лежати въ земли“.

Таке то довело ся зрадникови Путнокому, але таке щастє, яке мавъ Максимъ Лестякъ такожь не часто лучає ся. Сонце цѣлымъ своимъ блескомъ свѣтило на него. Єго сила ставала зъ кождымъ днемъ бôльша, єго повага набирала значѣня и поза границями мѣста.

Кечкеметъ почавъ теперь грати велику ролю. Кафтанъ стоявъ за цѣле войско, котре ворога спиняло. То було войско, для котрого не треба було анѣ мундурôвъ, анѣ зброѣ, котрому не могло нѣчо зашкодити, хиба лишь молѣ.

Кечкеметцѣ не боялись вже нѣякого ворога. Противно, они зъ великою радостію лишь чекали тои хвилѣ, коли появить ся яка орда турецка, щобы ихъ зачепити. Була то за кождый разъ велика забавка для народу. Въ такôй порѣ выѣзджавъ старшій начальникъ чотирма карыми кôньми за мѣсто. По переду передъ нимъ ѣхали чотири гайдуки, а чотири по заду, а далѣ бѣгли и мужчины и жѣнки и дѣти, неразъ и цѣле мѣсто, щобы надивитись на ту чаруючу хвилю, коли турецкѣ проводирѣ будуть цѣлувати кафтанъ и якъ смирненько будуть пытати старшого начальника:

Яка ваша воля, мôй пане?

По цѣлôмъ краю ходили рôзнѣ байки о тôмъ чародѣйнôмъ кафтанѣ, зъ всѣлякими ще додатками. — Однѣ казали, що тои кафтанъ

вôдпоручники народу и его заступники, не маемо права жадати вôдъ нашои интелиґенціи, щобы она вывчила ся своеи мовы, щобы она говорила й писала правильно по руски, противно, она може и не вмѣти своеи мовы, она навѣть може уважати московску мову за свою народну мову, але мы маемо право и жадаемо сего вôдъ правительства, щобы на нашôй рускôй земли запроваджено у всѣхъ школахъ и урядахъ руску мову и руске письмо, розумѣе ся на теперь лишь для Поляковъ и Нѣмцѣвъ, бо Русинôвъ, сказано, до вывченя и узнаня й пошанованя своеи мовы ще теперь нѣхто змусити не смѣе?!

Пôзнѣйше пôсля рѣшеня чужихъ академій наукъ, або, лучше сказати, пôдъ замахомъ московского кнута, запровадять може у всѣхъ нашихъ школахъ и урядахъ московщину, а на-теперь выстане для змосковщеныхъ Русинôвъ львôвскій „Народный Домъ", „Ставропигія", „Общество Качковского", „Галицкая Русь", „Страхопудъ", „Наука" и такъ дальше. Мы не маемо права, — мовили такожь пп. радники въ Турцѣ, — мѣшати ся до правилъ просвѣты для Русинôвъ, мы не маемо права жадати для Русинôвъ основаня рускихъ школъ, — для Русинôвъ рускои просвѣты и рускихъ школъ цѣлкомъ непотрѣбно.... Правилъ для народнои просвѣты не може пôсля засадъ турецкои „Народнои Рады" установляти самъ народъ и его заступники, але чужи (здаесь петербургски) академіи наукъ, отже до того, пôсля славныхъ засадъ турецкои „Народнои Рады", Русинамъ поки що не мѣшати ся, тоту менше важну справу треба злегонька оминати, але мы маемо право и сего жадаемо, — каже тота „Рада" — щобы правительство присилувало нашихъ темныхъ мужиковъ и нашихъ шкаралупниковъ-слабодуховъ користати зъ своихъ конституційныхъ правъ та выбирати до сойму и державнои рады пословъ-Русиновъ!

Отъ такій то розумъ повѣявъ зъ турецкои „Народнои Рады" на велику радôсть „Галицкои Руси" и „Народа". Мы-жь не можемо одушевити ся розумомъ турецкои „Народнои Рады", та вже-жь нѣщо иншого не выпадае вôдповѣсти славно-умнымъ пп. радникамъ, якъ те, що вже сказавъ нашъ народный ґеній:

Схаменѣть ся, будьте люде,
бо лихо вамъ буде!

Гôрку правду сказала „Буковина" але все таки лѣпше, якъ свои вказують на то, що есть злого у насъ, якъ мають то робити чужи. Що лѣнь, байдужнôсть, податливôсть, бракъ патріотичного запалу а при тôмъ неразъ и спора доза зарозумѣлости суть у насъ причиною всего лиха, не дасть ся заперечити. Не диво отже, що у насъ настае вôдтакъ непораднôсть и що мы хапаемось неразъ сами не знаючи чого и выставляемо лишь себе на смѣхъ цѣлому свѣтови.

Другимъ примѣромъ такои нашои непорадности якъ та, яка проявилась на зборахъ „Народнои Рады въ Турцѣ", були зборы рускихъ женщинъ въ Стрыю, про котри мы вже свого часу писали. Ось якъ теперь вôдозвались о нихъ чужи. Vaterland помѣстивъ о нихъ ширшу статью, въ котрôй мѣжь иншимъ такъ каже:

„Не попускають свого ти руски панѣ зъ Галичины и Буковины, що допущене женщинъ до студій унïверситетскихъ почувають якъ пекучу потребу.... Чому власне руски женщины урґують допущене женщинъ до унïверситетôвъ? Де народныхъ и середныхъ школь для жѣночои молодежи есть подостаткомъ, тамъ и не здивуе, коли межи женщинами будить ся бажане: на свой школьный будынокъ ставити и поверхъ третій. Алежь чи якъ разъ у Русиновъ школьництво такъ вже дозрѣло, що для женщинъ рускихъ нема вже инчои гадки, инчого змаганя, якъ студіи унïверситетски?

„Патріоты сполучени въ сторонництвѣ народовцѣвъ — каже Vaterland — находять ся въ такомъ положеню, якъ ти, що будували святиню въ Єрусалимѣ: въ своѣй праци они въ однôй рунѣ держать кельню, въ другой мечь, бо москвофілы все намагають ся дѣло ихъ руйнувати. При такихъ обставинахъ очевидно будова не може скоро поступати, особливожь що и зъ фондомъ на будову не стоить найлучше. Длятого и руске школьництво осталось позаду... Се не тайна, що рускому школьництву хибуе дуже богато, а недавни зборы Русинôвъ въ Турцѣ не бачили иншои рады, якъ щобы сама держава переняла дбане о руски школы.

Чижь не соромно стае коли почуемо, що такъ о нашой непорадности вôдзывають ся чужи? Пора чей ступити вже на иншу дорогу.

Перегляд політичный.

Fremdenblatt подае вѣсть зъ Монахова, що делеґаты угоды торговельнои приступили въ четверъ до другого читаня проекту. Въ часѣ нарадъ насунули ся поважни, хочь всежь можливи до побореня перешкоды, якъ се звычайно буває въ такихъ справахъ, и въ наслѣдокъ тыхъ перешкодъ дальшій хôдъ переговорôвъ буде мабуть вôдложеный на три тыжднѣ. Тымчасомъ зъ кôнцемъ вересня мають розпочати ся переговоры Автро-Угорщины и Нѣмеччины зъ Сербією въ Монаховѣ. Щобы засягнути информаціи, выѣде австрійскій комісарь до Вѣдня, а угорскій до Пешту на кôлька днѣвъ.

Сими днями стававъ передъ своими выборцями на Моравѣ моравскій посолъ до Рады державнои дръ Жачекъ, котрый мусѣвъ пôдчасъ выборôвъ бороти ся зъ контръ-кандидатомъ молодоческимъ. Дръ Жачекъ признавъ, що положене Чеховъ въ новôмъ складѣ Рады державнои есть труднѣйше и менше користне якъ перше бувало. Моравски Чехи отворили окремый клюбъ, щобы могли тымъ чиномъ стояти успѣшно на сторожи ческихъ интересôвъ. Бесѣдникъ напоминавъ выборцѣвъ, щобы не переносити сварки та борбы обохъ партій ческихъ до Моравы и заявивъ, що ческо-моравски послы поставили собѣ яко задачу загладжувати противности а высувати спôльну працю надъ сполученемъ ческого народу. Зборы ухвалили дрови Жачекови и цѣлому клюбови моравскому вотумъ довѣрія и поручили старати ся о якъ найтѣснѣйше получене зô всѣма послами ческими въ Радѣ державнôй.

Въ виду вѣсти розпущенои свого часу зъ Дубровника, будьтобы на однôмъ зъ австрійскихъ кораблѣвъ перевезено до Альбаніи 4000 штукъ карабіновъ, 700 револьверовъ и велике число патроновъ доказуе Fremdenblatt на пôдставѣ переведеного слѣдства, що розходить ся тутъ лишь о 300 карабіновъ и 130 револьверовъ старои системы, котри перевезли пачкарѣ на турецкôй лоди, и мали ихъ доставити нѣбы то на островъ Корфу. Чорногорскій аґентъ дипльоматичный донѣсъ о тôмъ просто до султаньскои палаты, поминаючи въ такихъ случаяхъ звычайну дорогу, т. е. Порту и длятого насуваесь гадка, що Чорногора хотѣла сею денунціяцією выкликати у султана пôдозрѣне, що Австро-Угорщина есть супротивъ Туреччины ворожо успособлена, або що хоче выкликати непокоѣ въ Альбаніи. Fremdenblatt зазначуе ще и то, що князь Чорногорскій перебувавъ якъ разъ пôдъ ту пору у Вѣдни и довѣдавъ ся о интризѣ свого правительства ажь коли вернувъ до Цетинѣ.

Вѣсть о зъѣздѣ царя зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ въ Берлинѣ належить до тыхъ многихъ,

---

въ часахъ грозячои небезпечности говорить, и дае старшому начальникови раду, други казали, що коли недужій его дотулить ся, то поздоровѣе, а ще инши розповѣдали, що коли вдовиця або дѣвчина его поцѣлуе, то вôддасть ся. Розумнѣйши казали, що той кафтанъ то нѣяке чудо, отъ лишь простый собѣ кафтанъ, на котрôмъ вышитый пôдписъ султана и ти слова: „Слухайте того, хто мае сей кафтанъ на собѣ". Панъ Михайло Лестякъ, котрый яко знатокъ оглядавъ той славный на весь свѣтъ кафтанъ, сказавъ погордливо:

— Овва, що то менѣ за кафтанъ! И я такій ушию, коли менѣ схочесь!

Чудесна сила кафтана кидала чародѣйне свѣтло на того, хто его носивъ. О Максимѣ пôйшла теперь чутка по цѣлôмъ краю. Тихими вечерами розповѣдали собѣ по хатахъ на сто миль далеко всѣляки байки о нѣмъ. Навѣть далеко понизше Сеґедину, коли рыбацкій човенъ лопотѣвъ тихенько по филяхъ, думавъ собѣ въ нѣмъ рыбакъ: Не знати, що теперь порабляе старшій начальникъ въ Кечкеметѣ?

Вôнъ ѣсть золоту солонину на вечеру а крае діямантовымъ ножемъ. Той говорячій кафтанъ не лишь сказавъ его ворогови: „Забирай ся зъ Кечкемету", але вôнъ сказавъ и его доброму приятелеви та поблыскуючимъ кремницкимъ дукачамъ: Ходѣть сюды до Кечкемету. Велики богачѣ, знамениты панове приходили теперь до Кечкемету зô своими скарбами, щобы жити тутъ въ сѣмъ найспокôйнѣйшôмъ мѣстѣ; родичѣ посылали найрадше своихъ дѣтей до Кечкемету, тогди то появились въ Кечкеметѣ перший разъ всѣляки типы студентôвъ, якъ и до нинѣ тамъ ще суть; школа дуже процвитала а люде страшно розбогатѣли.

Колижь бо, бачите, все мае и свою злу сторону. Кафтанъ приносивъ велики грошѣ, велики грошѣ наробили богато бетярôвъ [1]) и розбôйниковъ. Але такожь и кожда рѣчь мае свою добру сторону: черезъ бетярôвъ заведено судъ военный, а що цѣлый комітатъ не мôгъ свобôдно рушити ся, то надано кечкеметскому маґістратови право карати смертію. Ще о волосъ, а Кечкеметъ станесь вôльнымъ королѣвскимъ мѣстомъ.

VIII.

Максимъ Лестякъ рѣшавъ теперь о житю и смерти, а щобы его повага була ще бôльша, надавъ ему король шляхотство зъ придомкомъ „де Кечкеметъ". На его гербѣ стоявъ на срѣбнôмъ поли рицарь въ кафтанѣ. На другой половинѣ щита спинавъ ся на трохъ золотыхъ подушкахъ лисъ. Лишь одного не доставало ще до повного щастя: повѣнчаня зъ Ціною.

Але и тому не стояло вже нѣчо на перешкодѣ. Старый Лестякъ освоивъ ся бувъ вже давно зъ тою гадкою, дѣвча умѣло ему приподобатись, а коли иногдѣ погладила его попôдъ бороду, то старому здавало ся, що вôнъ вже въ небѣ. Алежь бо она и щоразъ ставала красша, круглѣйша и повнѣйша въ лици та якъ кровъ зъ молокомъ. Въ цѣлôй Куманіи [2]) не було ѣй рôвнѣ. Старый полюбивъ еи дуже и она була у него вѣрничкою; вôнъ еи инакше не кликавъ лишь „донечко" або „невѣсточко" и самъ вже намавлявъ сына, щобы вже разъ женивъ ся зъ нею, бо ще вôнъ готовъ зъ нею оженити ся.

Максимъ ажь не мôгъ вытримати, коли була ще найменша перешкода, а коли вже не було нѣякои, то ему було байдуже.

Першій речинецъ назначено на той день, коли прийде ферманъ вôдъ пашѣ зъ Буды, бо безъ того нѣяково, хочь пташка и тогди ставить собѣ гнѣздо, коли побоюесь, що злобна рука его зруйнуе. Ферманъ таки прийшовъ самъ: вôнъ бувъ написаный Путнокому на пôдошвахъ. Теперь вже певно дасть паша спокôй дѣвчинѣ.

— Ну, теперь вже можете побрати ся,— договорювавъ имъ старый.

— Заждѣмъ ще, доки ажь Цінѣ волосе не пôдросте, — казавъ Максимъ. — На короткôмъ волосю буде вѣнокъ зле выглядати.

---

[1]) Бетяръ (наше батярь) значить въ мадярскôмъ: волоцюга, розбôйникъ.

[2]) Сторона мѣжь Дунаемъ а Тисою, де лежать мѣста Кечкеметъ и Кальоча.

(Дальше буде.)

зовсѣмъ безосновныхъ вѣстей, якӣ теперь появляють ся отъ хочь бы примѣромъ якъ вѣсть о окупаціи острова Сіґрі або о наглôй смерти французского міністра Фрейсінета.

Російскӣ ґазеты пишуть, що теперѣшный представитель Россіи при вѣденьскôмъ дворѣ, кн. Лобановъ-Ростовскій буде покликаный незадовго на высше становиско, а именно, мае стати товаришемъ міністра справъ заграничныхъ Ґірса, що буде здаесь послѣднымъ ступнемъ до посады міністра справъ заграничныхъ.

Амбасадоръ російскій въ Берлинѣ, ґр. Шуваловъ, вôдзначеный за заслуги при сповнюваню обовязкôвъ дипльоматичныхъ ордеромъ св. Володимира I клясы.

Новинки.

— **Именованя.** П. Намѣстникъ именувавъ офіціала рахункового, Адольфа Янишевского, ревідентомъ; рахункового асистента, Венедикта Грегоровича, офіціяломъ, а рахункового асистента при галицкôй Дирекціи Дôбръ державныхъ, Казимира Ґіршберґа, рахунковымъ асистентомъ Намѣстництва.

— **Є. Ексц. п. Міністеръ ґр. Шенборнъ** выѣде зъ Золочева до Ланцута а зъ вôдси поѣде просто до Вѣдня.

— **Преосв. еп. дръ Пелешь** выѣхавъ въ четверъ нôчнымъ поѣздомъ до Станіслава, а въ понедѣлокъ верне до Львова на весь часъ синоду. Зъ Перемышля приѣде на розпочате синоду цѣла капітула въ середу до Львова.

— **Справы особисти.** Совѣтникъ двору и начальный директоръ почтъ и телеграфôвъ, п. Ант. Шіффнеръ, выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Вѣдня.

— **Канцляромъ еп. дра Пелеша** именованый о. дръ Иванъ Гробельскій, професоръ богословія въ Перемышли.

— **„Рускӣ Соколы“.** Пôдъ сею назвою завязало ся въ Денисовѣ (коло Тернополя) товариство охотничои сторожи огневои, до котрого приступило богато селянъ, а навѣть, що вельми похвально, тамошный священикъ о. Витошиньскій, дѣдичъ п. Уейскій, котрый жертвувавъ для товариства 30 зл. и обѣцявъ що року давати по 25 зр. — и учитель п. Бородієвичь.

— **П. Николай Ивасюкъ** нашь артистъ-маляръ одержавъ вôдъ академіи штукъ красныхъ въ Монаховѣ дипльомъ похвальный. П. Ивасюкъ перебуває теперь у п. Федоровича звѣстного меценаса руского въ Вôкнѣ.

— **Испытъ зрѣлости,** котрый вôдбувъ ся сими днями въ рускôй ґімназіи здало 12 учениковъ и свѣдоцтва зрѣлости получили: Бородайкевичь Амб., Величковскій Нест., Дудкевичь Евг., Зарицкій Ром., Кинашь Макс., Козиньскій Мих., Косоноцкій Мих., Лучаковскій Ант., Матковскій Іос., Монцѣбовичь Евг., Перунъ Ив., Русинъ Андрѣй.

— **Обѣдъ.** Въ честь архіеп. Чяски вôдбувъ ся въ четверъ вечеромъ ґалевый обѣдъ у Є. Ексц. Преосв. Митрополита Сильвестра Сембратовича, на котрый запрошено 54 особъ. На обѣдѣ явили ся архіепископы Моравскій и Исаковичь, епископъ Пузина и многӣ достойники усѣхъ обрядôвъ, а зъ Перемышля приѣхавъ Преосв. еп. Пелешь. Зô свѣдскихъ достойникôвъ явились: проф. университету дръ Ом. Огоновскій, директоръ ґімназіи сов. о. Ильницкій, дръ Шараневичь, дръ Делькевичь, катих. о. Тороньскій, заступникъ маршалка краєвого п. Хамецъ, віцепрезидентъ мѣста Мархвицкій, сов. двору и директоръ почтъ Шіффнеръ, директоръ поліціи сов. Кшачковскій и мн. ин. По тоастахъ въ честь Є. святости Папы и Є. Вел. Цѣсаря и ин., — пôднѣсъ еп. Чяска тоастъ въ честь руского народа, зазначуючи его привязанє до своеи церкви.

— **Руско-народный театръ** пôдъ дирекцією п. Ив. Биберовича розпôчне зъ днемъ 22 н. ст. вересня представленя въ Городенцѣ. Всѣхъ представлень буде шѣсть.

— **Фондъ будовы руского театру у Львовѣ** збôльшивъ ся знову сими днями о суму 66 зр. и 6 кр. чистого доходу въ вечерка урядженого и даного дня 13 с. м. въ Болеховѣ черезъ руску „шѣснацятку“ спѣвакôвъ.

— **На христіяньску вѣру после латиньского обряду** перейшли въ Жовквѣ двѣ дочки тамошного адвоката жида, дра Карча и охрестились въ тамошнôмъ костелѣ. До хресту держали ихъ п. Староста Лянике вичь зъ жѣнкою и заступникъ маршалка Рады повѣтовои п. Розвадовскій зъ жѣнкою.

— **Огнѣ.** Въ Журавникахъ львôвского повѣту погорѣло оногди 7 загородъ селяньскихъ зъ усѣмъ добуткомъ сегорôчнымъ, а въ огни згорѣла одна корова, одна яловка и 4 безроги. Зъ погорѣвшихъ 3 господарѣ були асекууованӣ. Огонь повсгавъ въ саме полудне зъ однои шопы, де парубокъ, закуривши циґаро, лягъ спочивати.

— **Забувъ роззути ся.** И Львовяне люблять ужити собѣ часами приємного сну пôдъ голымъ небомъ, особливо, коли по добре пôдлитôй вечери далеко до дому, або въ зачарованôй крутанинѣ въ очахъ загубить ся десь своя улиця, а ноги просять спочивку. О такъ и вчера въ ночи повертавъ одинъ помôчникъ торговельный п. Р. зъ вечери, опинивъ ся якось пôдъ Высокимъ Замкомъ на Татарскій улици, де найспокойнѣйше уложивъ ся пôдъ плотомъ до сну, забувши роззути ся и выпорожнити кишенѣ. Ажь рано прибудивъ его поліціянтъ. И показало ся, що найшовъ ся хтось милосердный, що роззувъ „пана“, спрятавъ черевики, а зъ ними и мошонку зъ 7 зр. 30 десь певно въ дуже безпечне мѣсце, вôдки ихъ вже необачный п. Р. певно не добуде.

— **Не пропавъ....** Дувидь Сантуръ загубивъ оногды мошонку зъ тысячкою марокъ нѣмецкихъ, десятьма векслями на суму 1285 зр. 10 кр. и книжочку банкову на 1700 зр. Въ роспуцѣ бѣжить Дувидъ чимъ борше на поліцію — де, на его превелике щастє — уже заставъ свою згубу, котру єму заразъ и вôддали.

— **Пôдозрѣныхъ о убійство въ Товмачи** Станіслава, Ивана, Людвика и Альбіна Вінтерôвъ та Файбіша Вайнберґера выслѣдила въ Чернôвцяхъ на донесенє снятиньского староства тамошна жандармерія и вôдставила ихъ до староства въ Товмачи.

— **Страшне убійство.** Зъ суботы на недѣлю въ Сенъ Бріенъ, въ Франціи, убивъ въ хвилевôмъ приступѣ божевôльства професоръ політехники, Дібоа, свою жѣнку, перерѣзавши ѣй ножомъ кухоннымъ горло и пхнувши двичи въ серце, а вôдтакъ подушивъ двоє малыхъ дѣточокъ, сплячихъ въ лôжкахъ. По сѣмъ выйшовъ коло 1-ои год. въ ночи на мѣсто, замкнувши служницю на ключь въ кухни. О 5-ôй год рано вернувъ ся, а служниця почала пукати и просити, щобы ѣй отворивъ. Прошеня однакъ не помогли. Почала кричати и кликати крôзь вôкно о помочь. Позбѣгались сусѣды, вывалили дверѣ та силомôць дôстали ся до мешканя. Очамъ ихъ представивъ ся страшный видъ. Передъ порогомъ лежали трупы професоровои жѣнки и его двоихъ дѣточокъ, а на середъ комнаты высѣвъ трупъ самого Дібоа на трапевѣ, признаценôмъ на ґімнастику для его дѣтей. На столѣ лежавъ листъ, послѣдне его письмо въ завѣщанємъ и сӣ слова: „Я убивъ свою жѣнку, котра була ангеломъ; не могу пережити еи смерти.“ Въ письмѣ описавъ Дібоа навѣть найменшӣ подробицѣ злочину.

Всячина.

— **Пригода богомольця въ Тріерѣ.** Цѣлыхъ три недѣлѣ перебувавъ американьскій богомолець Петро Гайль зъ Чікаґо въ Тріерѣ и таки не удалось єму побачити нешиту рызу Христову. Разъ, дня 20 серпня, якъ разъ того дня коли розпочинавъ ся вôдпустъ, бувъ бы вже може и побачивъ, бо стоявъ вже передъ самыми дверми церкви, колижь нещастє хотѣло, що въ тôй величезнôй глотѣ дотуливъ ся рукою до руки доньки якогось тріерского рѣзника. На нещастє такожь мала панна на рупѣ золоту бразелетку и наробила крику. Заразъ зъявивъ ся поліціянтъ.— „Що тамъ такого“? — Отсей чоловѣкъ хотѣвъ украсти менѣ бразелетку зъ руки.“ — То выстало. За пять мінутъ бувъ вже панъ Петро Гайль на поліціи. Тутъ его перешукали и знайшли у него въ бôчнôй кишени богато перстенѣвъ, бразелетокъ и другихъ дорогоцѣнностей. — „А вы зъ вôдки того набрали?“ — „Купивъ; хотѣвъ завезти на памятку до Чікаґо“.— „Вы купили? Украли, а не купили. До арешту зъ нимъ!“

Пôдчасъ коли панъ Петро Гайль сидѣвъ въ арештѣ, пôйшла поліція до готелю, де арештованый мешкавъ и зревідувала тамъ его куферъ. Тутъ показало ся, що панъ Петро Гайль небезпечный волоцюга. Въ куфрѣ знайдено якӣсь дивнӣ инструменты, по котрыхъ заразъ на перший поглядъ можна було спôзнати, що то злодѣйскӣ прилады. Коли арештованого розпытувано про тӣ инструменты, сказавъ вôнъ, що то инструменты до строєня орґанôвъ, бо вôнъ есть заступникомъ однои американьскои фабрики орґанôвъ. До строєня орґанôвъ! Чи чувъ хто такій безвстыдный выкрутъ? Зъ паномъ Петромъ зроблено теперь короткій процесъ. Замѣсть до рызы Христовои повели его до „Домініканôвъ“, такъ называють въ Тріерѣ старый кримiналъ, перероблений зъ монастиря Домініканôвъ) и заставили его тамъ лѣпити торбинки зъ паперу. Опôсля взявъ судья слѣдчій цѣлу справу въ свои руки. Теперь показало ся насампередъ, що панъ Петро не покравъ тӣ перстенѣ та дорогоцѣнности, що мавъ при собѣ але таки дѣйстно купивъ за свои добрӣ грошѣ. Закликано знатокôвъ, а тӣ сказали, що тӣ инструменты, якӣ найдено въ его куфрѣ, суть дѣйстно знаменитӣ до строєня орґанôвъ. Наконець запытано ще и телеґрафічно властей въ Чікаґо, а тӣ вôдповѣли, що панъ Петро Гайль есть зовсѣмъ честнымъ чоловѣкомъ и заступникомъ фабрики орґанôвъ Юлія Бавера и спôлки въ Чікаґо. Розумѣє ся, що нещасного богомольця пущено теперь на волю, а яко вôдшкодованє за то, що пересидѣвъ три недѣлѣ въ криміналѣ, дали єму 92 фениковъ (54 кр.), котрӣ вôнъ заробивъ собѣ тымъ, що лѣпивъ торбинки. Выдобувшись на волю сѣвъ панъ Петро Гайль на зелѣзницю и заразъ поѣхавъ до дому.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збôжемъ.

19 вересня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10—10·50	9·— 10·—	9·—10·25	9·25 10·60
Жито	8·50—9·—	8·25—8·90	8·35—9·—	8·75—9·25
Ячмѣнь	5·——7·75	5·——7·50	5·——7·30	5·25—8·—
Овесъ	7·50—7·85	6·— 10·—	6·90—7·15	7·50—8·—
Горохъ	—·——·—	6·— 10·—	6·— 10·50	6·30—9·75
Выка	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	12.—13.50	12·—13·—	12·—13·—	12·25 13·60
Хмель	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

Телеграмы.

Вѣдень 19 вересня. Вчера розпочались спôльнӣ нарады міністрôвъ надъ уложенємъ спôльного буджету. Въ нарадахъ взяли участь ґр. Кальнокій, ґр. Таффе, ґр. Сапарій міністеръ вôйны Баверъ, Штернекъ, Штайнбахъ, Векерле а крôмъ того ще Седеній и Фалькенгайнъ.

Горицiя 19 вересня. Вчера вôдбулись тутъ зборы товариства рôльничого пôдъ проводомъ свого протектора Пейдост. Архікн. Кароля Людвика.

Петербургъ 19 вересня. Новый шефъ азійского департаменту въ міністерствѣ дѣлъ заграничныхъ ґр. Капністъ одержавъ ордеръ св. Анны I клясы.

Константинополь 19 вересня. Султанъ надавъ французскому міністрови дѣлъ заграничныхъ Ріботови велику ленту ордера Османіє а его женѣ велику ленту ордера Шефкатъ.

Римъ 19 вересня. Межи ґен. Ґондольфі а посломъ Франкетті вôдбувъ ся поєдинокъ, въ котрôмъ послѣдный зъ нихъ раненый. Причиною поєдинку були вôдносины службовӣ межи Ґондольфімъ яко ґубернаторомъ ерітрейскои кольоніи а Франкеттімъ яко правительственнымъ комісаремъ также.

Мехіко 19 вересня. Президентъ Діяцъ вôдкрывъ конґресъ бесѣдою, въ котрôй заявивъ, що дипльоматичнӣ вôдносины до другихъ державъ суть знаменитӣ а положенє економічне въ краю добре. Зъ Италією и Санъ-Домінґо заключено угоду торговельну.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

Ретельна и користна пропозиція.

Особа интелиґентна могуча сейчасъ вложити яко пожичку до вже истнуючого, цѣлкомъ певного интересу 3 до 5 тысячей злр. отримае крôмъ вôдповѣдной забезпеки капиталу, вôдповѣдне помешкане и цѣле удержане, а о скôлько буде мôгъ бути ужитымъ въ дѣлѣ, (хотяй бы лишь до провадженя касы въ склепѣ) одержить осôбну нагороду.

Близша вѣдомôсть у п. **Болеслава ЛЯСКОВСКОГО у Львовѣ,** ул. Пекарска, ч. 21.

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Знамениті средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно **Порошокъ до зубôвъ** салициловый и зъ руты надае зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожь и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усувае зъ неи непріятный смакъ, а такожь забеспечуе ясла передъ всѣми **слабостями.**

Перша краєва фабрика товарôвъ плятерованыхъ, зовимыхъ

хиньске срѣбло

ЯКУБОВСКІЙ & ЯРРА

Львôвъ, Ринокъ ч. 37. Краковъ, Ринокъ ч. 26.

поручають:

Предметы служачі до ужитку церковного и домового, ôдповѣдні на **выправы слюбни, подарунки,** у великôмъ выборѣ **по приступныхъ цѣнахъ.**

Репарацій, срѣбленя и золоченя всѣхъ въ се званье входячихъ предметôвъ, **тревало и дешево.**

Цѣнники на жаданье оплатно, опакованье безплатно. 1—1.

Гербата россійска. Самовары Тульскі.

Понеже новою уставою торговельно-промысловою строго заборонено домокружну продажь вещей церковныхъ обѣзджаючимъ по селахъ и мѣсточкахъ, всякі вещі церковні, якъ фелоны, хоругвы и прч. спродавати, — проте поручае:

ТОРГОВЛЯ РѢЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ
АНТОНІЯ СТАХІЕВИЧА
въ Тернополи,

Всечестнѣйшому Духовеньству, Братствамъ церковнымъ велико заосмотреный складъ матерій церковныхъ на фелоны и спродае по цѣнахъ зниженыхъ **фелоны** (свѣтлі, багряні, зелені и чорні):

зъ вовняного найлучшого адамашку по зр. 30, 34, 40.
зъ пôвшовковыхъ матерій французкихъ по зр. 45, 52, 58, 65.
зъ шовковыхъ матерій французкихъ по зр. 70, 80, 90, 100 и вызше.

Хоругви брацкі зъ вовняного найлучшого адамашку зъ вышитыми крестами по зл. 20. зъ образами по зл. 30. — **Хоругви шовкові** по зл. 70 и 75.

Всяку утварь церковну, якъ шалѣ до монстранцій, бурсы, далматики, стихарѣ и прч. въ великôмъ выборѣ на складѣ.

Направы фелонôвъ принимае ся.

Упрашаю всякі замовленя впростъ до торговлѣ моеи адресувати. На желане высылаю готові церковні до выбору, або прôбки матерій.

SANS RIVAL MAGASIN GORSET DE PARIS

у Львовѣ Пляцъ Галицкій ч. 15.

въ гмаху Банку гипотечного поручае правдиві паризкі **Горсеты дамскі** найновшого фасону теперѣшного сезону: зъ короткимъ бедромъ и долгимъ станомъ à la Sirène C. P. à 3·50, 4·50, 5·—, 6·50, шарі, креме и бѣлі. — Nouveautes Corset Stefanie à 3·50, 4·—, 5·—, Brykle на 5 гузиковъ. — Corset Kirass 36—38—40 цтм, довгій, франц. нитяный Дрелихъ à 3, 3·50, 4, 5, 6. — Corset Panzer 34—36 цтм. довгій франц. нитяный Дрелихъ à 2·50, 3, 4, 5.

Всякі части рôжнои величины суть завше на складѣ вôдъ 1.50—20 зр.

Всякі замовленя зъ провинціи выконують ся якъ найскорше.

Найдешевшимъ и найпевнѣйшимъ

жереломъ

заосмотреня ся въ правдиву добру и безпечну невыбухаючу

НАФТУ

єсть головный Магазинъ Міончиньского у Львовѣ,

Сикстуска 47.

Цѣнники на жадане высылае ся оплачено.

Ковдры шиті

по зр. 4·50, 5, 6, 8, 10 зр. и высше

власнои роботы

матерацы волосяні по зр. 14, 16, въ всякôй цѣнѣ по 30 зл.; — вкладки спружинові до лѣжокъ, подушки пѣряні и волосяні, сѣнники и т. п. поручае въ найбольшôмъ доборѣ **Іосифъ Шустеръ, у Львовѣ** улиця **Коперника 7.**

Змѣна льокалю.

Зъ днемъ 1 вересня с.р. перенесеною зôстала

РОБÔТНЯ КРАВЕЦКА
Кирила Думина

зъ улици Хорущины ч. 9, **на ул. Коперника ч. 7**

въ котрôй по довгôй практицѣ такъ въ краю якъ и за границею, выконують ся всякі роботы въ складъ тои входячі, а именно: **Суннѣ мужескі, войскові и дамскі,** а то: пальта, пальтотики, футра итд.

Дякуючи Впов. П. Т. Публицѣ за дотеперѣшні взгляды прошу о тѣже и надальше.

На провинцію высылаю суннѣ на умовленый часъ.

Зъ поважанемъ

Кирило Думинъ,
ул. Коперника 7.

Въ мѣйскôмъ бюрѣ,
(готель Жоржа), выдае ся **карты обѣздні,** котрі приносять знижку 25—30% за звычайными білетами.

Тоже выдае ся **звычайні карты** подорожні на лінію Кароля-Людвика по ориґінальнôй цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Квизды: „Плынъ гôстцевый"

домове средство усмиряюче бôль.

Цѣна фляшки 1 злр. а. в.

Квизды *Кроплѣ зубні „Альвеолярь".* 1 фляшочка 50 кр.
Квизды *„Плынъ на волося".* 1 фляшочка 50 кр.
Квизды *Плястеръ на ôдгнетки.* 1 коробочка по 35, 70 кр.
Квизды *Плынъ на ôдгнетки и бородавки.* 1 фляшочка 35 к.
Квизды *„Franzbranntwein."* — 1 фляшка 85 кр.
Квизды *Сокъ деревъ шпильковыхъ.* 1 фляшочка 35 кр.
Квизды *„Вода до полоканя губъ „Альвеоляръ".* 1 фляшочка 40 кр.
Квизды *Зубна паста „Альвеоляръ".* 1 порцелянова пушка 70 кр.
Квизды *Цыбулева помада* — 1 пушка 80 кр.

Правдиві лишь зъ сею охоронною маркою можна дôстати въ всякихъ аптикахъ Австро-Угоръ.

Щоденна высылка почтою сповняє ся через головный складъ

Kreisapotheke Korneuburg bei Wien
des FRANZ JOH. KWIZDA.

Ветяжки и аксамітки.

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва
ПАРАСОЛѢ
и Кальоши россійскі

поручае найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Горсеты французкі.

Перфумы и мыла. Цераты на меблѣ.

Цирк братôвъ Сідолі

пôдъ дирекцією Цезара Сідолі

улиця Шпитальна ч. 3 (площадь Голуховскихъ)

Въ недѣлю дня 20 вересня

2 величаві представленя 2

о годинѣ 4 зъ полудня и о 8 год. вечеромъ.

Выступъ директора Цезара Сідоліого, Францішка Сідоліого, трехъ братей Лее, Діо, Мантовані, бароновои де Вальберґъ, Ґардонъ, Гаріетте, Ґраце, Єлены и т. д. *такожь*

2 медведѣ: Марко и Васілейко.

Кожде представленє о богатôмъ новôмъ програмѣ.

Близші вѣдомости подають плякаты и програмы.

Въ понедѣлокъ 21 вересня

елітеґалеве представлене

Зъ высокимъ поважанемъ

Цезаръ Сідолі, *директоръ.*

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.